

Nr 30.

Av herr **Mannheimer**, om förhöjning i beviljade statsunderstöd åt förra telefonföreståndarinnorna Maria Christina Carlbom och Ida Amalia Maria Brengräber.

Vid 1909 års riksdag beviljade riksdagen årligt understöd av 500 kronor åt vardera av förut vid telegrafverket anställda föreståndarinnorna Maria Christina Carlbom och Ida Amalia Maria Brengräber, född Jakobsson.

Rörande dessa inhämtas av Kungl. Maj:ts till nämnda riksdag avgivna proposition, att Carlbom som var ogift, var född den 9 aug. 1843 och Brengräber, som var änka, var född den 19 juli 1848. Båda antogs till föreståndarinnor hos det privata Belltelefonbolaget, då detta 1881 började sin verksamhet i Göteborg, vilka befattningar de efter det telegrafverket övertagit sagda bolag, bibehöllo till den 1 december 1901, från vilken tid de tjänstgjort å katalogexpeditionen vid Göteborgs station. Deras avlöning hade utgjort för vardera 960 kronor per år.

Telegrafverket övertog från och med den 1 januari 1897 nämnda bolags telefonnät och hade uti kontraktet angående övertagandet åtagit sig att giva anställning åt bl. a. nämnda två föreståndarinnor med samma arvode, som de då innehade hos det privata företaget.

Kungl. Telegrafstyrelsen hade uti sitt underdåniga förslag rörande dessa understöd framhållit, att vid avvägningen av understödsbeloppen hänsyn borde tagas icke blott till den relativt korta tid de varit anställda i telegrafverkets tjänst. — Därvid Kungl. Styrelsen uttalade följande: Genom att vid inköp av de enskilda telefonnäten jämväl låta en del av dessas personal övergå i statens tjänst synes nämligen staten hava tillförbundit sig att ifråga om deras pensionerande låta dem räkna sig till godo även den tid, de varit anställda i de enskilda telefonbolagens tjänst.

Det understöd, varav dessa två personer efter en tjänstetid av 29 år — och därav 20 år såsom föreståndarinnor — komme i åtnjutande, utgjorde alltså 500 kronor.

De senare årens höga livsmedelskostnader och den nu rådande dyrtiden hava såsom envar inser, verkat därhän, att dessa personer f. n. befinna sig uti en bekymmersam ställning. Det är med hänvisning härtill som jag ansett mig böra göra en framställning till riksdagen, huruvida icke en höjning i understödsbeloppen kunde beviljas. — Jag tillåter mig erinra därom, att riksdagen 1915 beviljade vid telegrafverket anställda, ett skrivbiträde och en lokaltelefonist vardera ett årligt understöd av 500 kronor, varjämte vid samma riksdag en vid verket anställd linjearbetare erhöll förhöjning uti ett honom förut beviljat understöd av 300 kronor med 180 kronor eller till 480 kronor.

Då fröken Carlbom och fru Brengräber på sätt här ovan erinrats, under en lång följd av år skött befattningar såsom föreståndarinnor, torde det vid jämförelse med nu senast framhållna exempel, icke kunna anses oskäligt att dem tillerkännes ett något högre belopp, varigenom de skulle kunna få det något mera bekymmerfritt på ålderdomens dagar.

Vidkommande beloppet för det förhöjda understödet har jag trott, att det lämpligen kunde sättas till 800 kronor d. v. s. en förhöjning av 300 kronor till dem vardera.

De pensioner som numera utgå, uppgå till för vaktföreståndarinnor 1,200 kronor och för ordinarie telefonister 900 kronor.

Om understödet bestämmes till 800 kronor, förefinnes en skillnad mellan det och förstnämnda pensionsbelopp av 400 kronor, vilket belopp torde kunna anses väl uppväga de avgifter som de nuvarande befattningshavarne själva betala för erhållande av pension.

Med återopande av vad sålunda anförts får jag föreslå,

att riksdagen måtte besluta att bevilja vardera av ovannämnda f. föreståndarinnorna fröken Maria Christina Carlbom och änkefru Ida Amalia Maria Brengräber i Göteborg en förhöjning uti de till dem utgående årliga understöd med 300 kr., så att vardera av dem fr. o. m. den 1 januari 1917 ägde att under sin återstående livstid uppbära årligt understöd till belopp av åttahundra (800) kronor.

Stockholm den 28 januari 1916.

Otto Mannheimer.